

SPANJE

Een dagblad van Munchen deelt het volgende stuk mede, behelzende de vragen door den infant don Carlos van de beroemdste universiteiten van Spanje, Portugal en Italie voorgesteld; opzigtens de troonsopvolging in Spanje mitzaders de daarop gegevene antwoorden:

Kan de Koning van Spanje de ophoofding zijner soevereiniteit de grondwet over de troonsopvolging intrekken? — Dat kan hij niet. — Wat moet bij zulk eene opheffing in acht genomen en nagelooft worden? — De wil van den stichter der monarchij. — Is het noodzakelijk tot zulk eene opheffing het volk te raadplegen? — Neen, alleen de grondeigenaars, als de vertegenwoordigers van de eerste bewoners, die den woesten grond vruchtbaar gemaakt, en denselven ten voordeele van hunne nakomelingen bebouwd hebben, en die alleen, als zoodanig soeverein, het regt van vertegenwoordiging bezitten. Hoe wordt deze vertegenwoordiging werkzaam? — Door wettige vereeuiging dat is, door de oproeping als landdag of cortes, welke door den eersten grondeigenaar, den soeverein namelijk, gedaan wordt. Welke zijn de bestanddeelen der cortes van Spanje? De geestelijkheid en de adel, als de eerste takken, welke ten tijde van het rijk der Gothen de cortes uitmaakten, alsmede de vertegenwoordigers van eenige steden, ten gevolge van bemilligingen of privilegies der Koningen, gelijk ze sedert de herstelling der kroon van Kastilie in de twaalfde eeuw toegestaan werden. — Waaruit is deze Spaansche vertegenwoordiging samengesteld? — Uit prelaten, en bisschops der kerken en kathedraalen, die de gezamenlyke geestelykheid vertegenwoordigen; uit *caballeros* of *co-hombres*, die den adel vertegenwoordigen; uit de voorstanders der steden en vlekken die by de *ayuntamientos* (van den gemeenteraad) by stembriefjes gekozen worden. Kan men aan vergaderingen, welke uit deze drie bestanddeelen of *orden* des Koninkryks niet mogen zijn samengesteld, den naam van Spaansche cortes geven? Zeker niet; my slechts de even geweldige sedert de vestiging van het koningryk bestaan. Kunnen de Koning en de cortes tezamen den Koning van zijn eigendom of regt berooven? Zeker niet, want het regt eenmaal verworven; duurt zoo lang, als de zaak, waarover het uitgesproken wordt, en daar is geene aardse magt, die een persoon van zyn regt berooven kan, zoo lang hy zich het genot daarvan niet gemaakt heeft. — Ingeval het doemlyk was, dat de wettig byeengeroepene cortes de wet der troonsopvolging herroepen of opheffen konden, zou dan zulk eene opheffing kunnen breken de regten van personen, die naar dezelve geboren waren? — Neen, vermits geene wet eene terugwerkende kracht heeft, en vermits dezelve slechts allen verpligtend kan wezen voor hen, die na derzelver afkondiging geboren zijn. — En daarom geschiedde het ook, dat de cortes, ten tijde des Konings don Sancho IV vergaderd, dezen als den regnansigen opvolger van don Alphonso X, met de bynaam de *Wyze*, verklaarden, wyl het wetboek, *las siete partidas* genaamd, wel onder Alphonso's regering, maar eerst na de geboorte van don Sancho samengesteld was, en zelve bynk eene gelyke eeuw later, onder de regering van don Alphonso XI, afgekondigd werd. By deze gelegenheid verklaarden verder de cortes, dat men niet de zoon van den overledenen ouderen zoon, gelyk don Alphonso X, zalk wilde, maar den broeder des anderen zoon, wyl by den troon nader

stond, de zoon van den overledenen een grondwet, die ten tijde van don Sancho IV, afgekondigd was. Volgens dezen grondwet, en naar de wetten van Carlos voor de bynaam van *des cortes van 1789*, geboren was, kon men zelve niet berooven van zyn regt op den troon na het overlijden van den koninklyken heer don Ferdinand VII, dien troon hem toegehoort. Dat is klaarblykelyk, want zynen die cortes weinig geweest, hetwelk zy echter naar bovengemelde grondwet niet waren, zoo hadden altyd huans besluiten slechts voort-toekomingen vryden geldig kunnen worden. Derhalve zou de tegenwoordige soeverein aan zyne oudste dochter, als prinses van Asturie, den eed niet mogen doen afleggen? Ook dat is klaarblykelyk; hy zou het evenmin naar regt, als naar geweten mogen doen. En ook de cortes, mogen het niet toestaan, vermits daardoor eene overweldiging zou gepleegd worden, gelyk aan die, welke Napoleon zich in 1808 veroorloofd heeft; eene overweldiging, welke op het schier eifand te gelyk eenen burgeroorlog en eenen oorlog met het buitenland zou moeten ten gevolge hebben, vermits de noordsche mogendheden eene zoo ergelyke daad, welke de regten, by den vrede van Utrecht gevestigd, zou vernietigen, niet onverschillig zouden kunnen aanzien. Mag de infant don Carlos, wanneer hy niet tegen geweten en pligt handelt, van de verdediging van zyn erend, het afzien? Dat mag by niet. Hy moet het verdedigen, niet alleen, om zich aan geen onregt tegen zyn zoons schuldig te maken, maar ook in het belang des koninkryks, hetwelk op zyne christelyke deugden, waarvan hy zoo vele openlyke bewyzen, inzonderheit by het eerste misgelykheid met de kroon, een restauratie vestigt; eene restauratie, waardoor hetzelfde uit den afgrond gered wordt, die den Koning misleiden en hem beletten, zich onledig te houden met de regering des lands, hetwelk zoo groote opofferingen voor dezelfs bevryding gedaan heeft. — Wat moeten de Spanjaarden doen, wanneer men den infant van zyn troonregt zoekt te berooven? Het is hunne pligt om hem beschermend by te staan, en den Koning te onttrekken aan de onderworpenheid, waarin de vyanden van de godsdienst en van Spanje hem trachten vast te houden, die gezamenlyk als bezoldigde agenten van Frankryk en Engeland werken, en overal hun goud uitdeelen, ten einde hunne onreueylyke kuiperijen mogen gelukken, en onze ganse vernietiging, voltooid worden. En wanneer de regering beveelt, om op de erkenning van de oudste dochter den eed af te leggen? De regering kan niemand zyn gewetens regt ontnemen, en de onderdanen zyn niet verpligt, om eenen onregtvaardigen eed te zweren. En wanneer men zulk eene eed met geweld afdwingt? Een gedwongen eed heeft voor den inwendigen regterstoel des gewetens geene verbindende kracht; voor den uitwendigen regterstoel slechts zoo lang, als de dwingendy magt bestaat.

GEDACHTEN BY HET DOODBERIGT VAN DEN KONING VAN SPANJE.

FERDINAND VII heeft dan eindelyk ook zyne rol hier beneden uitgespeeld. Zynen dood had men reeds lang voorspeld, en zelfs meer dan eens hem den dood gezegd, schoon hy nog leefde; maar nu is er geen twyfel meer aan, dat het schryven van: *Ik de Koning voor hem heeft opgehouden*. Hy heeft nog al gelegenheid gehad, over zich zelve en zyn leven eens na te den-

ken, voor zoo ver eene langdurige ongesteldheid, die den naderenden dood voor oogen stelt, op de stille legerstede, tot zulk een nadenken aanleiding kan geven. En zoo men Koningen hiervan niet geheel kan uitzonderen noch bevryden, wie weet wat er dan in eene ziel, als die van FERDINAND VII, in de laatste oogenblikken al is omgegaan, vader en dochter en broeder en zuster, die hy in zyn schiedlange heerschzucht had opgeofferd; het schenden van zynen eed en de lasthartige overweldiging van den troon, met behulp van honderd duizend Franschen; de onderdrukking van den verlichten en waardigste gedeelte zynner Natie, dat niet anders begeerde, om naar wettens en niet naar willekeur geregeerd te worden, en hem aan het hoofd van eene soudanige regering gesteld, die by mede met een duiven veld bezwofen, doch verbroken had; — deze en dergelyke dingen zullen hem tuschen beiden nog wel eens voor den geest gekomen zyn, en schrik aangejaagd hebben.

ISABELLA zegt met dat al stellig, dat haar gemaal en Koning nu in de Hemelsche zaligheid is. Maar of men met eene zoo ongeredderde en besmaarde ziel zoo want in eens uit deze wereld over het vagevuur heen in den Hemel kan stappen, is nog al aan eenige bedenking onderhevig, ook voor Koningen. Des Vorsten zy het althans geraden, het daarop niet te gerast te laten aankomen; want de Regter, met welken zy in de andere wereld te doen hebben, kent geen aanzien van persoon, en aan een iegelyk, hogen en lagen, verstaanden naar zyne werken. Met haren Koning zal het aldaar niet zwaar en terstond afgedaan zyn; maar zullen de grooten vragen gedaan worden: "habet gy ook koninklyk behandeld?" — Het behoudt de onschuld beschermd, vreugde en welvaart onder uwe natuurgenoeten verspreid, of hetzelve misbruikt ten koste van eed en pligt? — Hiervan afhangt het vonnis afhangen. En FERDINAND zal het nog al moeyelyk vallen op deze vragen te antwoorden. Althans zal hy groote genade noodig hebben, en daaraan willen wy hem den vrede maar overlaten. Hy zal zekerlyk veel van zyns gelijken vinden, al ten ex-koningen, met wetsch het koningryk gesteld is, die wel zullen wenschen, dat zy liever nooit Koning of Keizer geweest waren, dan zulk eene zware verantwoording op zich geladen te hebben.

Maar wat zeker nu van het rijk worden, dat de doode Koning gansch niet in een vreedzaam en gelukkig staat heeft achter gelaten? Alreede zyn alle Kabinetten en diplomatieke kringen derwege in beweging, en slaan misschien op dit oogenblik de binnenlandse partyen in woede tegen elkander op. Geropen of ongeropen, zullen ongetwyfeld de groote boedelreders van Europa tuschen beiden kopen, die zoo meesterlyk de kunst verstaan, om de zaken spoedig in orde te brengen, zoo als dit gelukken is by de Hollandsche en Belgische aangelegtheden. Al hebben zy daarover nu meer dan drie jaren gearbeid, en nog het einde niet gevonden, men moet denken *fastina lente*, langzaam en zeker is beter dan er terstond met de grove beil in om te slaan, schoon zy dit tuschen beiden ook al eens gedaan hebben. Maar Spanje is geen kat, om zonder handschoenen aan te lasten, zoo als NAPOLEON dit ondervonden heeft, en naderhand het H. Verbond, toen dit een leger van 100,000 Franschen op hetzelfde afzond, en daarmede bezwaarlyk geoueg de gekken naar zynen zin aldaar heeft kunnen verhalen. — Te vergeefs hebben tot nog toe de groote vrederegters eene menigte proedellen, al-

lerhande diplomatieën, demonstratiën en gewapende operatiën te water en te lande verspild, om zulk eene onpoozele en eenvoudige kwestie als tusschen Oud-Nederland en België, of tusschen een wettig gezag en een klein metswaardig oproerig volk te beslechten. In geen drie jaren hebben zy dit peulschilletje er kunnen af trekken; wanneer zullen zy dan gedaan werk krijgen met Portugal en Spanje, daar zoo veel ingewikkelde vraagstukken op te lossen en zoo veel grooter volksmassa's tegen elkander in opstand zyn? terwijl daarenboven de toestand van hunnen oude getrouwen bondgenoot in het Oosten den Sultan, haar nog gedurige bekommering baart. Als men dan by gevolgtrekking wilt redeneren, zal er den loopende eeuw wel mede hees gaan eer zy de zaken behoorlijk geschikt hebben, zoo het immer gebeurt.

Waarlijk, die goede goede mogendheden, die het zoo wel meenen met de Europeische menschheid; die zoo gewillig de zorg voor anderen op zich nemen; die zoo onvermoeid swoegen en zwepten, om het behoud van den vrede, en het evenwigt in Europa te bewaren of te herstellen; hoe zou zy te behagen zyn. Het wordt hun op die wijze in de drok en lastig gemaakt. Het staat te denken dat zy nooit eens zullen kunnen rusten van hunnen arbeid, en misschien zelfs in het einde onder al die zorgen en lasten zullen bezwyken. Het is maar everal te doen; en hoe knap zy ook by de hand zyn, zy kunnen toch op alle

inzonderheid heeft een een boeder nagelaten, daar kop noch staart aan te vinden is. En evenwel zullen zy, als der volken opperhoofden, zich in gemoede verpligt gevoelen er de handen in te steken. Had den zy in beide gedoeg (zoo als zy by herhaaling verklaarden) om in de nog hangende geschillen tusschen het kleine Holland en België niet uitbarsten van eenen algemeen oorlog te voorkomen, hoe veel meer moeite zullen zy dan hebben, nu Spanje, eene bevolking van 14 millioen, er nog by komt. Misschien beginnen zy het FERDINAND VII wel te benyden, dat hy buiten de moeite en in de zalige rust is.

Veellicht hebben de drie noord-oostelyke monarchen, die te Munchengrats en daaromstreeks een moedgesprek hebben gehad, een plan weten te beramen, om langzamerhand van minnelijke schikkingen de dreigende gevaren af te weeten. Maar, in aanmerking nemende het zonderling werkeloos gedrag, dat deze tot nog toe in de Belgische zaak gehouden hebben, kan daar weinig heil te verwachten. De politieke, oppermachtige en onbegrijpelyke alleentweeters in hunne rijken, schynen alleen zich te laten beheerschen door de vrees voor de propaganda, dat is voor de verspreiding van republikeinsche, liberale en constitutionnele (of zoo als men ze noemen wil) beginselen. In die vrees is misschien de eenigste oplossing te zoeken van het raadsel, hoe zy met eene andere onbegrijpelyke koelmoedigheid de Engelschen en Franschen hebben laten begaan met de allerongerechtigste en geweld-

dige aanvallen tegen eene constitutionnele en zoo wettige en achtbare regering als die van Nederland.

Het is nog een diep gebreuk, wat de drie monarchen in hunne byeenkomsten besloten hebben; maar te hopen is het, dat zy wys genoeg zullen zyn, en hun eigene rust en veiligheid te lief zullen hebben, om hunne beindoevingen niet te ver in het Westen uit te strekken. In het begin der Fransche revolutie en van den Belgischen opstand hadden zy met ondrauk zich kunnen doen gelden, en veel kwaad afkeerren. Nu is het misschien te laat of zullen zy de uitbarsting van het vryheids vuur verhaasten en eenen algemeenen oorlog ontvermydelijk maken, indien zy, zoo ver van huis, in Portugal en Spanje zich met geweld tegen het constitutionnel beginsel, dat zy eenmaal aldaar hebben helgen onderdrukken, op nieuw willen versetten. De oppermachtige vorsten kunnen niet te ernstig bedenken, dat de geest der tyd zich veel te door eene verstandige medewerking laat bedaren en leiden, dan door geweldigen tegenstand dwingen.

LETTERKUNDIGE EN WETENSCHAPPELYKE MERIETEN.

Een der grote boekliehebbers, die er immer bestaan hebben, de afzonderlyk by zelve behande RICHARD HEBER, is te Londen overleden. Hy had verscheitens met zyn gebet Europa rondgereisd, om zich zeldzame en kostbare boeken aan te schaffen, en had daarvan eene verzameling byeengebragt welke naar men zegt, met de

Tydschriften zou de verkoop der boeken van HEBER, zoo die plaats heeft, byna 400 dagen moeten duren.

De Engelsche Tydschriften behelgen twee niet onbelangryke byzonderheden voor de liefhebbers der Natuurlyke Historie en van de Ornithologie of Vogelkunde in 't byzonder. *The Montrose Review*, gsmelyk, behelst het berigt van een Zwaan; van het mannelijk geslacht, onlangs te Rosemount overleden; die vele geslachten van menschen heeft zien verlyzen en ondergaan, hebbende den oudedom bereikt van omstreeks 200 jaren. Sedert twee jaren van egedaar zynde verandert, heeft het wyfje van deze zwaan in dies tyd vier jaegen uitgebroeid, welke de oude vernield heeft, zoodan als zy te water gingen. Het dies hetwelk nog niet aan verzwakking van ouderdom, maar aan een accident in de luchttyp gestorven is, by zyn leven in den omtrek bekeerd onder den naam van de Oude Zwaan van Dunn, bevende zich thans opgezet in het Museum van den heer MOLLISON te Londen. De andere bedoelde Ornithologische merkwaardigheid is te vinden in een der nummers van de *Glasgow Chronicle* der vorige maand, en levert een nieuw blyk op van het overleg der kraaijen. Op den 15den namelyk dier maand, werden te *Castlemilk* by *Glasgow* 2 jonge kraaijen, by afwezenheid der ouden, uit een nest genomen, en nog denzelfden dag in een mand naar *Petershill* gebragt, 6 Engelsche mylen van daar verwijderd, alwaar zy in een ledigen duivenslag werden gedaan.

Den volgenden morgen, zeer vroeg, zag men een zwerm van voor 't minst duizend kraaijen op den duivenslag, waar zy een groot getier maakten en schone te beraadslagen, wat haar te doen stond. Rindelyk slopen er twee, waarschyntlyk de ouden der in den duivenslag zich bevindende jaegen, naar binnen, en kwamen kort daarop met de jonge kraaijen er uit. Dezen konden nog niet vliegen; derhalve namen de ouden er eene tusschen haar beiden, en vloegen daarmede weg in de richting van *Castlemilk*. Onderwyl bleven de overigen de wacht houden, tot dat, na verloop van eenige uren, de ouden terugkeerden, en ook het andere jong medetoerden, waerop al de overige kraaijen zich mede verwijderden.

De *Glasgow* heeft men onlangs de merkwaardige proef genomen, om vuur met damp te blaschen. In een daartoe gekozen huis had men de kamers tot aan de zoldering met brandbare vellen opgevuld, en dezelve daarop in brand gestoken. Zoodra de vlammen de hoogte van negen a tien voeten hadden bereikt, deed men de machine steun op het huis uitwerpen, ten gevolge waar van de brand in minder dan twee minuten is gebluscht wat.

GESCHIEDKUNDIGE ANECDOTES

In het Britsche regentat de *Lynn*, van den 22sten September laatste, is een brief van de redactie van gezegd journal, gedagteekend den 19 September 1833.

MYNHEER!

Ik kan niet nalaten u te verzoeken, om u den volksgeest onzer hoofdstad, in zyne werelboedangheid te doen kennen. Zoo even koom ik uit het *Caffe Belge* in de straat *Madeleine*, waar, onder andere voorwerpen, twee borstbeelden van Koning WILLEM, ten verkoop werden aangeboden, welke borstbeelden, twee jaar geleden, by den heer *DORRANCE*, zeven en vyftien gulden kostten, en op gezegde verkooping 110 en 180 franks het staks opbragten. Gysant u geen denkbeeld maken van de drift der opbieder, "Onderscheidene personen omhelsden de besten handwielde, maar het blyken van hartelyke aandoening. Een der, zoodapigen, zynde eene vrouw, riep met luider stem: daer is den Koning van de Kaes! daarop eene oudere antwoorde: ja den Koning van de Kaes, maar in zyn tyd hadden wy ten minste kaes met ons brood, en tegenwoordig hebben wy groote moeyete om te winnen voor ons brood te koop. Toen zy eene andere vrouw, met tranen in de oogen, in het Fransch uitriep: dat is hy, dien wy hebben verwoopen, hem; wien weder thans mogacht: nu begint men hem te kennen; ahi! had ik maar gelda genoeg, nemend uwer, myne Heeren! zou deze dingen weder worden! Dit alles had plaats in tegenwoordigheid van een vyftigtal aanwezigen, en niemand keurde deze opregte blyken van warme erkentenis af. Ik deel u deze byzonderheden mede, om ze het publiek bekend te maken. Het is noodig dat men zulke in België wete, waar de revolutionairen het algemeene volksgevoelen te lang hebben onderdrukt en in een valsch daglicht voorgesteld.

